

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT

NAGRAJENCI:

Dane Katalinič – nagrada za posebno uspešno vzgojno-izobraževalno, inovacijsko in organizacijsko delo v predšolski vzgoji

Mojca Starešinič – nagrada za posebno uspešno vzgojno-izobraževalno, inovacijsko in organizacijsko delo v osnovnem šolstvu

Majda Jurkovič - nagrada za posebno uspešno vzgojno-izobraževalno, inovacijsko in organizacijsko delo v osnovnem šolstvu

Dr. Verena Koch – nagrada za posebno uspešno vzgojno-izobraževalno, inovacijsko in organizacijsko delo v visokem šolstvu

Mag. Anton Gams – nagrada za življenjsko delo v srednjem šolstvu

Mirjana Pretnar – nagrada za življenjsko delo na področju šolanja otrok s posebnimi potrebami

Dr. Anton Kotar – nagrada za življenjsko delo na področju šolanja otrok s posebnimi potrebami

Jože Horvat – nagrada za življenjsko delo na področju šolanja otrok s posebnimi potrebami

Prof. dr. Miroslav Kališnik - nagrada za življenjsko delo v visokem šolstvu

Lucia Barei - nagrada za življenjsko delo v zamejskem šolstvu

Igor Štuhec – nagrada za življenjsko delo v glasbenem šolstvu

DANE KATALINIČ – nagrada za posebno uspešno vzgojno-izobraževalno, inovacijsko in organizacijsko delo v predšolski vzgoji

Profesor biologije in ravnatelj Vrtca Murska Sobota, je s svojim znanjem, inovativnostjo in predanostjo svoji stroki ter predšolskemu otroku povezal mnoga področja dejavnosti v svojem okolju in širši strokovni javnosti. S svojim delom in mnogimi strokovnimi povezavami je prispeval k prepoznavnosti slovenskih vrtcev ter predšolske dejavnosti v Sloveniji in tudi zunaj njenih meja. S številnimi inovativnimi projekti, s predšolskemu otroku primerno implementacijo področja narave in tehnike v vsakdanje življenje, je povezal delo vzgojiteljev svojega vrtca z mnogimi strokovnimi delavci drugih vrtcev Slovenije in zunaj njenih meja. Pridobljena znanja svoje stroke je uspešno prenašal v prakso ter s tem veliko prispeval k širitvi dobre pedagoške prakse in uresničevanju ciljev predšolske vzgoje. Z vzpodbujanjem didaktičnih procesov je dejavno vplival na vzgojo in izobraževanje ter trajnostni razvoj in postavljanje temeljev človekovega ravnanja ter odnosa do okolja in ljudi. Ob zavedanju vloge odrasle osebe v vzgojnem procesu je velik poudarek dajal organizaciji dejavnosti, ki so otrokom omogočile razvijanje kompetenc, širjenje in izražanje njihovih potencialov ter njihovo zavedanje. Kot profesor biologije ima še posebno odgovoren odnos do narave in okolja, zato je svoje strokovno znanje prilagodil razumevanju in dejavnostim, primernim za predšolske otroke. Zaveda se, da je naravno okolje ter aktivna povezava z njim izrednega pomena za otroka, ker mu predstavlja velik miselni izziv ter neusahljiv vir ustvarjalnosti, raziskovanja, izražanja in motivacije za nova spoznanja ter izkušnje. V svojih prispevkih je poudarjal pomen raziskovalnih dejavnosti v vrtcu in uresničevanje elementov uspešne prakse ter ta spoznanja prek aktivnih izkušenj dela z najmlajšimi na področju naravoslovja prenašal na strokovne delavce v vrtcih in šolah.

Od leta 2003 je soorganizator mednarodnih znanstvenih posvetov profesorjev, učiteljev in vzgojiteljev ter tudi njihov aktivni udeleženec. Enako pomembno vlogo ima pri srečanjih eko vrtcev Slovenije in v programu Eko šola kot zdrav način življenja. Je soavtor in avtor številnih didaktičnih priročnikov, strokovnih člankov in predavanj.

Strokovno delo in cilje slovenskih vrtcev je uspešno predstavil tudi na mednarodni ravni predšolske dejavnosti avstrijskim, hrvaškim, madžarskim in drugim strokovnim krogom.

Njegovo dolgoletno sodelovanje z vrtcem iz Salzburga temelji na sodelovanju v projektih z vsebinami iz naravoslovja in medsebojnem izobraževanju strokovnih delavk na področju Montessorijine pedagogike. Strokovne delavke pomagajo s strokovno pomočjo in načrtovanimi programi sodelovanja pri ohranjanju slovenskega jezika v vrtcih v Porabju. S tem gospod Dane Katalinič podpira in neguje medkulturni dialog ter razumevanje in spoštovanje različnosti kulturnih ter življenjskih vrednot pri otrocih in strokovnih delavcih. Hkrati je tudi dolgoletni strokovni sodelavec Univerze v Mariboru.

Gospod Dane Katalinič je strokovni delavec in ravnatelj, ki je s svojim delom zagotovo pustil pomemben pečat na področju predšolske dejavnosti v Sloveniji. Po njegovi zaslugi je pripeljal Vrtec Murska Sobota z metodo dela nenehnih izboljšav do pridobitve certifikata Kakovost za prihodnost vzgoje in izobraževanja.

Mojca Starešinič – nagrada za posebno uspešno vzgojno-izobraževalno, inovacijsko in organizacijsko delo v osnovnem šolstvu

Mojca Starešinič, profesorica razrednega pouka na Osnovni šoli Mirna Peč, poleg uspešnega ustvarjalnega dela v prvi triadi že več kot desetletje skrbi za ohranjanje ljudskega izročila. Vzpostavila je uspešno strategijo poučevanja rokodelstva v šoli na sodoben, učencem privlačen način. Tako je OŠ Mirna Peč ena redkih šol, ki še ohranja poučevanje ročnih del na temeljih slovenske kulturne dediščine. Mojca Starešinič je priznana rokodelka, ki pri svojem delovanju izhaja iz običajev bližnje okolice šole, učenci pa spoznavajo tudi izročilo drugih slovenskih pokrajin. V globalizaciji in ob poplavi različnih dejavnosti za učence ji je uspelo poiskati in ohraniti prostor za ročna dela ter zanimanje za ljudsko izročilo, ki med mladimi izumira. Še več, interesna dejavnost rokodelstvo je pod njenim vodstvom postala zelo uspešna in šola se z izdelki učenk vrsto let odmevno predstavlja na javnih prireditvah po vsej Sloveniji.

Z izobraževanjem o ustvarjalnosti na podlagi kulturne dediščine je povezala več generacij – učence in učitelje, študente in upokojene na Univerzi za tretje življenjsko obdobje. Na tečajih vezenja se srečujejo tri generacije žensk, njene učenke, njihove mamice in babice, ki so sodelovale z njo v Društvu podeželskih žena Mirna Peč. Ustvarjalnost na podlagi ljudskega izročila je prežela z medgeneracijskim sodelovanjem in tako kraj povezala s šolo.

Njene učenke so sodelovale na različnih natečajih ter prejele vrsto priznanj in nagrad: dobile so prvo nagrado med osnovnimi šolami za najlepši pirh z etnološko vrednostjo, ki jo je lani razpisala časopisna hiša Delo. Čebelarska zveza Slovenije je izbrala izdelek za turistični spominek in simbol, s katerim se bo predstavljala v prihodnje.

Strokovna komisija Obrtne zbornice Slovenije pod vodstvom etnologa dr. Janeza Bogataja pri Sekciji za domačo in umetnostno obrt je njihove izdelke uvrstila med tiste, ki imajo naziv Rokodelstvo Slovenije. Kot edina slovenska šola so od 18. 4. do 23. 5. 2008 razstavljale svoje izdelke na 17. bienalni razstavi domače in umetnostne obrti v Galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu, in sicer skupaj z najboljšimi slovenskimi rokodelci. Jeseni pa se bodo njene učenke predstavile z najboljšimi rokodelci tudi v Etnografskem

muzeju v Ljubljani. Mojca Starešinič z učenkami že snuje predlog turističnega spominka z etnološko vrednostjo za domačo občino, ki jih je zaradi izjemnih dosežkov in kakovosti povabila k udeležbi na javnem razpisu.

Menimo, da Mojca Starešinič s svojim inovativnim in ustvarjalnim delovanjem prispeva k ohranjanju ljudskega izročila v šolskem prostoru ter povezovanju šole z okoljem. Kot mentorica učence navdušuje in usposablja za vseživljenjsko inovativno ustvarjanje na temeljih kulturne dediščine. Skrbi, da se bo ljudsko izročilo v šoli ohranilo, nadaljevalo in nadgradilo.

Majda Jurkovič, nagrada za posebno uspešno vzgojno-izobraževalno, inovacijsko in organizacijsko delo v osnovnem šolstvu

Majda Jurkovič je v vzgoji in izobraževanju zaposlena že osemindvajset let kot učiteljica razrednega pouka, zadnjih osem let pa z nazivom svetnica. Od leta 2003 je tudi visokošolska sodelavka – asistentka za področje didaktike matematike na Pedagoški fakulteti Univerze v Ljubljani.

Z inovativnimi pristopi poučevanja in znanjem, pridobljenim s strokovnim izpopolnjevanjem na Pedagoški fakulteti ter Fakulteti za matematiko in fiziko Univerze v Ljubljani, spada pri nas v vrh visoko pedagoško usposobljenih učiteljev. Majda Jurkovič je ustvarjalna, požrtvovalna in razgledana oseba, ki najde način, da se približa otrokom in staršem, kar potrjuje tudi pobuda staršev za njeno nominacijo za državno nagrado. Izobraževalni proces prepleta z vzgojnimi vsebinami, se odziva na vedenje učencev in pri tem upošteva posebnost in dinamiko odnosov v razredu. Upošteva individualne posebnosti učencev, razvija njihovo pozitivno samopodobo in jih spodbuja h konstruktivnemu reševanju problemov. Uči jih prepoznavati in se ustrezno odzivati na različne oblike nasilja ter jim privzgaja sprejemanje drugačnosti. Svoje učence spremlja in spodbuja tudi, ko niso več njeni učenci. Njeni videoposnetki situacij v šolski praksi in profesionalni portfolio so pomemben prispevek pri usposabljanju pedagoških delavcev in razvoju pedagoške prakse. S temi pristopi je pedagoškimi delavcem omogočila vpogled

v lastno prakso in vsakdanje problemske situacije v razredu in druge izzive, s katerimi se učitelji srečujejo pri svojem delu.

Že od samega začetka je na Pedagoškem inštitutu dejavno vključena v mednarodni projekt Korak za korakom in je kot ena redkih učiteljev pridobila certifikat Mednarodnega združenja Korak za korakom (The International Step by Step Association – ISSA) za trenerja Training Certificate Children's Resources International in mednarodni certifikat odličnosti ISSA za vzgojitelje in učitelje. Dejavno sodeluje tudi pri programih UNICEF-a.

Dr. Verena Koch – nagrada za posebno uspešno vzgojno-izobraževalno, inovacijsko in organizacijsko delo v visokem šolstvu

Osrednje področje raziskovalnega dela dr. Verene Koch je prehrana z vidika proučevanja prehranskih navad prebivalstva v Sloveniji v povezavi z zdravjem in potrošniško vzgojo ter načrtovanjem in organizacijo šolske prehrane. V ta sklop vključuje tudi prehransko vzgojo učencev in dijakov ter išče možnosti za medpredmetno povezovanje obravnave teh vsebin v osnovni in srednji šoli. Dr. Verena Koch je zaposlena na Pedagoški fakulteti Univerze v Ljubljani od leta 1994 kot docentka za področje gospodinjstega izobraževanja in prehrane. Pri svojem pedagoškem delu prenaša svoje znanje in ugotovitve pri raziskovalnem delu na mlade rodove učiteljev gospodinjstva. Strokovno delovanje dr. Verene Koch je povezano s stalnim spremljanjem kakovosti prehrane v šolskih kuhinjah v povezavi z zagotavljanjem šolskih obrokov, ki ustrezajo smernicam zdravega prehranjevanja, in vzpostavljanjem mednarodnih meril za zagotavljanje varne hrane, postavljenih v sistemu Hazard Analysis and Critical Control Points – HACCP. Zasluga dr. Verene Koch je postavitve sistema mednarodnega povezovanja s tujimi univerzami na Češkem, Norveškem, Irskem in v ZDA, ki izobražujejo učitelje gospodinjstva. Rezultat tega povezovanja je posodobljen študij gospodinjstva na Pedagoški fakulteti Univerze v Ljubljani, ki ustreza vprašanjem in izzivom sodobne družbe. Pri tem mednarodnem sodelovanju poteka tudi izmenjava študentov gospodinjstva, ki lahko tako pridobijo izkušnje na tujih univerzah in pri tem razvijajo medkulturne odnose.

Izkušnje v mednarodnem prostoru in s tem sodobne poglede na pomen predmeta gospodinjstvo je dr. Verena Koch prenesla tudi v prenovljene učne načrte za predmet gospodinjstvo in učne načrte obeh izbirnih predmetov s področja prehrane. Pri tem se zavzema za dejavne oblike dela in reševanje problemov s področja prehrane, potrošniške vzgoje in drugih področij življenja, ki posredno vplivajo na kakovost življenja. Odmeven je tudi njen prispevek v skupini za prehrano pri mednarodnem združenju International Federation for Home Economics – IFHE. V okviru tega je vodila vrsto mednarodnih srečanj, med katerimi je bil najodmevnejši seminar Nutrition and health from the aspect of nutrition habits.

Bibliografija dr. Verene Koch zajema več kot 250 enot, med katerimi izstopajo dela na področju prehrane s poudarkom na šolski prehrani.

mag. ANTON GAMS – nagrada za življenjsko delo v srednjem šolstvu

Anton Gams je bil polnih 34 let zaposlen na Šolskem centru Velenje.

Cenimo ga ne le kot izjemnega pedagoškega delavca, učitelja in predavatelja, temveč tudi zaradi njegovega vsestranskega in celovitega strokovnega dela. Njegova področja delovanja so obsežna. Sodeloval je pri najrazličnejših projektih kot nadzornik in vodja projektov s področja informacijsko-komunikacijskih tehnologij, pri prenovah srednješolskih programov in razvoju učne tehnologije, še zlasti za elektrotehniko.

S sodelavci Zavoda za šolstvo RS je razvil, projektiral in izdelal računalniško podprto učno mesto v elektrotehniko, ki je bilo predstavljeno na več razstavah doma in v tujini. Taka učna mesta imajo danes vse slovenske elektrotehniške šole, univerzi v Ljubljani in Mariboru, slovensko gospodarstvo ter nekatere srednje elektrotehniške šole v Srbiji, Črni gori in na Hrvaškem.

Nenehno je skrbel za uveljavljanje tehniških in naravoslovnih poklicev ter pridobivanje novih srednješolskih programov.

Poudariti moramo, da je bil Anton Gams pionir razvoja in uvajanja izobraževanja za poklica računalniški in programerski tehnik. Pred upokojitvijo si je še posebej prizadeval za uvedbo interdisciplinarnega programa tehnik mehatronike, ki velja danes za enega zanimivejših tehniških poklicev.

V Republiški maturitetni komisiji je skupaj z njenimi člani na novo postavljaj temelje slovenske srednješolske mature.

Uvajal je funkcionalne oblike izobraževanja in zanj izdeloval učno gradivo.

Anton Gams je bil steber uporabnega in sodobnega znanja, korekten sodelavec, pa tudi vez med različnimi dejavniki celovitega pedagoškega, strokovnega, razvojnega in poslovnega dela. S svojo avtoriteto je pomagal krepiti razvoj in rast Šolskega centra Velenje kot celote. Odlikovala ga je vizija z razumom, odgovornostjo in pravnimi odločitvami.

Antonu Gamsu je uspevala harmonija med strokovnostjo, zanesljivostjo in človečnostjo.

Dr. ANTON KOTAR – nagrada za življenjsko delo na področju šolanja otrok s posebnimi potrebami

Prof. dr. Anton Kotar je s svojim predanim in strokovnim delom v preteklih štiridesetih letih močno zaznamoval široko in obsežno področje skrbi za osebe z motnjami v duševnem razvoju v Sloveniji. Deloval je tako na pedagoškem kakor tudi širšem družbenem področju organiziranih sistemskih skrbi za te osebe.

Po nekajletnem poučevanju na osnovni šoli in osnovni šoli s prilagojenim programom je leta 1970 postal asistent za področje specialnih didaktik na tedanji Pedagoški akademiji v Ljubljani. Od leta 1976 do leta 1980 je bil študent podiplomskega študija oddelka za specialno pedagogiko na Karlovi univerzi v Pragi, kjer si je pridobil naziv dr. phil. za področje specialne pedagogike. Študij je nadaljeval na Fakulteti za defektologijo v Beogradu, kjer je leta 1987 pridobil naziv doktor defektoloških znanosti.

Na pedagoški fakulteti je v marsičem oral ledino. Leta 1987 je bil izvoljen v naziv docenta in leta 1992 v naziv izrednega profesorja za področje specialne pedagogike. Opravljal je odgovorne naloge kot vodja oddelka za specialno pedagogiko in kot sodelavec priprav na prehod dodiplomskega študija specialne pedagogike na fakultetno raven. Zaslužen je tudi, da se je kmalu po prehodu na fakultetno raven študija začel izvajati podiplomski študij specialne pedagogike.

Bogata poklicna pot prof. dr. Kotarja se kaže tudi v njegovi bogati bibliografiji. V bibliografski bazi COBISS je zavedenih več kot 140 zapisov znanstvenih in strokovnih prispevkov. Objavil je dve samostojni monografiji in sedem monografij kot vodilni avtor. Njegova zasluga je, da smo v Sloveniji dobili prva berila za prve štiri razrede za učence osnovnih šol s prilagojenim programom. Je eden od soavtorjev prvega slovenskega programa za delovno usposabljanje oseb z zmernimi in težjimi motnjami v duševnem razvoju in prvi, ki je tudi teoretično utemeljil metodiko dela z osebami z motnjami v duševnem razvoju in to preverjal v praksi ter udeleževal. V času njegova službovanja v Sloveniji v zadnjih štiridesetih letih skoraj ni bilo strokovnega srečanja, konference ali kongresa, na katerem ne bi s svojim prispevkom aktivno sodeloval. Poleg tega je aktivno sodeloval s svojimi referati in prispevki tudi na številnih mednarodnih konferencah ter srečanjih.

Poleg strogo profesionalnega dela je dr. Kotar že več kot štirideset let zelo aktiven v krogih današnje Zveze Sožitje in v njenih lokalnih društvih ter sodi tudi med ustanovitelje teh društev. V njihovem okviru je kot prostovoljec v vlogi predavatelja sodeloval v številnih skupinah šole za starše. Posamezna društva ga še danes z veseljem vabijo na svoja društvena srečanja kot odličnega predavatelja. Številni starši oseb z motnjami v duševnem razvoju so mu še danes hvaležni za njegove tople in spodbudne besede. Od leta 1982 do danes je neprekinjeno izredno uspešen odgovorni urednik revije Naš zbornik, ki je ena redkih izdaj, ki na področju pisane besede obravnava problematiko oseb z motnjami v duševnem razvoju in njihovih družin v Sloveniji.

Številne generacije študentk in študentov specialne pedagogike Pedagoške fakultete v Ljubljani, kakor tudi starši oseb z motnjami v duševnem razvoju, ter sodelavci profesorja dr. Antona Kotarja nosijo v svojih spominih kot strokovnjaka ter kot velikega humanista tudi v svojih srcih. Pomagal jim je boljše razumeti svet oseb z motnjami v duševnem razvoju in svoje teoretično znanje ni samo prenašal v prakso, ampak jo je tudi sam ustvarjal ter sooblikoval.

JOŽE HORVAT – nagrada za življenjsko delo na področju šolanja otrok s posebnimi potrebami

Poklicna pot Jožeta Horvata, profesorja defektologije, je izredno bogata in v celoti povezana z osebami s posebnimi potrebami. Svojo poklicno pot na tem področju je začel leta 1972, ko se je zaposlil kot vzgojitelj v Vzgojnem zavodu Logatec v vzgojni skupini fantov s čustvenimi in vedenjskimi težavami. Na podlagi te izkušnje je leta 1984 prevzel vodenje takratnega Dekliškega vzgajališča Višnja Gora in v več fazah spremenil način dela tako, da se vsi strokovni delavci trudijo poiskati v mladih tisto, kar je v njih močnega, na čemer se izplača graditi, in jih skozi to motivirati za dosežke na drugih področjih ter pripravljati na odgovorno življenje do sebe in okolice.

V sodelovanju z vzgojiteljskim in učiteljskim zborom ter strokovno skupino, ki je iskala možnosti za gojenčev optimalni razvoj, je Jože Horvat izkazoval ogromno optimizma, predvsem pa znal zastaviti vizijo tudi takrat, ko strokovni delavci niso videli več načinov za nadaljnje vzgojno vplivanje. Poleg decentralizacije in avtonomnosti vzgojnih skupin je pogumno sprejel tudi izziv sedanjega časa – obravnavo mladostnikov, zasvojenih z drogami. Danes v zavodu deluje terapevtska skupina, znotraj katere lahko mladostniki ob pomoči zunanjih strokovnjakov in s podporo vzgojiteljev ter drugih strokovnih delavcev poskušajo rešiti svojo težavo. Ves čas je zglejno skrbel za korektno sodelovanje z zunanjimi institucijami in zavzeto sodeloval z lokalno skupnostjo, zlasti z mestom in meščani Višnje Gore.

Vsa leta vodenja ustanove je pospeševal sodelovanje s strokovnimi društvi ter oddelkom za socialno pedagogiko Pedagoške fakultete v Ljubljani, več let je vodil študijsko skupino ravnateljev vzgojnih zavodov in bil pobudnik številnih strokovnih, športnih ter družabnih srečanj delavcev, ki delajo v teh ustanovah. Z vztrajnim in strokovnim delom je VIZ Višnja Gora tudi po njegovi zaslugi, predvsem pa po dosežkih dijakov in gojencev, prepoznaven v širšem slovenskem prostoru. Ti že pet let zapored osvajajo zlata priznanja

med več kot tridesetimi srednjimi šolami v projektu Več znanja za več turizma. Pod njegovim vodstvom so si gojenci pridobili tudi možnost izobraževanja v tujini ter nadgraditi tako svoje poklicne kot socialne veščine. Strokovni delavci in gojenci ZIV Višnja Gora so vključeni v mrežo projektov Leonardo da Vinci, Comenius in so člani uglednega mednarodnega združenja EUROMET, kar omogoča ne le izmenjavo mladostnikov, temveč tudi izkušenj strokovnih delavcev.

Jože Horvat se je vodenju ustanove s tako prepleteno dejavnostjo zavezal z vsem svojim znanjem in sposobnostmi. Pri obravnavi gojencev je spodbujal celostni pristop, vedno je imel pred očmi posameznega gojenca ali dijaka, in po zaslugi takšnega pristopa lahko danes mladi iz ZIV Višnja Gora optimistično zrejo v prihodnost. Hkrati je ves čas spodbujal izobraževanje in aktivnost vseh strokovnih delavcev, saj se je zavedal, da bodo ti le tako lahko kos izzivom pri delu z ljudmi, ki so jih okoliščine prisilile v zavodsko okolje. S svojim delom in prefinjenim občutkom za posameznika je kot ravnatelj uspešno sooblikoval ter v praksi udeležil vsem prepoznavno kulturo ustanove kot ugledne in mladostnikom prijazne. Njegova vloga pri strokovni rasti in pozitivni afirmaciji VIZ Višnja Gora je danes tako v domači kot v mednarodni strokovni javnosti absolutno prepoznavna, s svojo strokovnostjo, predvsem s svojim optimističnim pristopom, pa je bil tudi prijeten vzornik neštetim generacijam mladih strokovnjakov, ki vstopajo na to občutljivo področje.

MIRJANA PRETNAR – nagrada za življenjsko delo na področju šolanja otrok s posebnimi potrebami

Pedagoško delo Mirjane Pretnar, profesorice defektologije, je izredno bogato in uspešno. Vso svojo ustvarjalno energijo in znanje je v času službovanja posvetila delu z otroki ter mladostniki s posebnimi potrebami in njihovim staršem. Pri poučevanju otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami je znala poiskati njihova močna področja, ustvarjati toplo ter hkrati delovno vzdušje v skupini in zanje oblikovati številna kvalitetna ter zanimiva učna gradiva, izvirne učne pripomočke in didaktične igre. Nagrajenka je bila

organizatorica številnih državnih tekmovanj s področja matematike za učence osnovnih šol s prilagojenim programom in avtorica več izvirnih matematičnih nalog za šolska, regijska ter državna tekmovanja.

Odpiranje predšolskih oddelkov za otroke s posebnimi potrebami je bil zanjo nov strokovni izziv in tako je postala vodja prvega razvojnega oddelka na Gorenjskem, zanj oblikovala program ter hkrati vodila strokovni aktiv specialnih pedagogov, ki so delali v teh oddelkih. Poleg svojega rednega dela je bila Mirjana Pretnar izredno dejavna tudi na drugih strokovnih področjih. Dvanajst let je vodila eno prvih specialpedagoških svetovalnic v Sloveniji, v kateri so našli pomoč tako osebe s posebnimi potrebami kot njihovi starši. Z veseljem in predanostjo se je pridružila tudi skupini pedagoginj, ki so organizirale ter več let prostovoljno vodile posvetovalnico za mlade in njihove starše. Strokovno uspešno je bilo tudi njeno prostovoljno mobilno specialpedagoško delo v številnih vrtcih in osnovnih šolah; pomagala je otrokom ter učencem s posebnimi potrebami, svetovala strokovnim delavcem in staršem, hkrati predstavljala področje dela specialnega pedagoga v teh ustanovah ter postavljala temelje za vključevanje teh strokovnjakov v vrtce in šole.

Veliko svojega prostega časa je posvetila tudi otrokom s cerebralno paralizo. Vodila je njim namenjeno prvo terapevtsko kolonijo, zanje zasnovala program specialpedagoškega dela, vodila šolo za starše teh otrok in uvedla strokovno pomoč za te osebe na domu. Zadnjih šest let svojega dela je bila ravnateljica osnovne šole s prilagojenim programom in varstveno-delovnega centra za odrasle osebe s posebnimi potrebami na Jesenicah. Svoje široko strokovno znanje in organizacijske sposobnosti je usmerila v skrb za kakovostno življenje teh oseb. Pri delu jo je vodil pretanjen občutek za delo z ljudmi, strpnost in človeška toplina. Vedno je bila pripravljena za pogovor in pomoč otrokom, njihovim staršem, sodelavcem ter prijateljem. Šola je po strokovnem delu ter odprtosti tudi po njeni zaslugi prepoznavna v svojem okolju in je leta 2000 prejela občinsko plaketo, nagrajenka pa priznanje krajevne skupnosti ter občinsko Žagarjevo nagrado.

Mirjana Pretnar se je ves čas strokovno izpopolnjevala, svoje znanje ter bogate izkušnje pa je bila vedno pripravljena deliti z drugimi. Imela je številna predavanja in pedagoške delavnice za različne strokovne delavce, starše, pripravljala ter vodila je izobraževalne radijske oddaje na Radiu Triglav in bila uspešna mentorica številnim študentom specialne pedagogike Pedagoške fakultete v Ljubljani. S svojim delom je pomembno posegla na področju vzgoje in izobraževanja oseb s posebnimi potrebami, prispevala k njenemu ugledu ter jo obogatila z novimi teoretičnim spoznanji, ki jih je vedno preverila tudi v praksi.

Prof. dr. Miroslav Kališnik, nagrada za življenjsko delo v visokem šolstvu

Profesor dr. Miroslav Kališnik, zaslužni profesor Univerze v Ljubljani, je vsestranska osebnost in strokovnjak, ki izkazuje dejavnost in vrhunske dosežke na različnih področjih medicine, medicinskega izrazoslovja, stereologije in znanstvenoraziskovalne metodologije. Ob tem ima izjemno bogate raziskovale in pedagoške izkušnje z uredništvom publicističnih del in periodike. Z veliko zavzetostjo se je posvečal tudi visokošolski didaktiki, dobri šolski praksi in eksternemu preverjanju znanja.

Profesor dr. Miroslav Kališnik je bil zaposlen na Univerzi v Ljubljani na Medicinski fakulteti kot redni profesor za predmet Histologija in embriologija. V letih 1991–1993 je opravljal dolžnosti prorektorja Univerze v Ljubljani. Na tem odgovornem mestu se je zavzemal za sodobne didaktične prijeme pri pouku ter tako spodbujal pedagoško kakovost in odličnost učiteljev Univerze v Ljubljani. Kot prorektor Univerze v Ljubljani je podprl preimenovanje Pedagoške akademije v Pedagoško fakulteto, kar je omogočilo razvoj podiplomskega študija učiteljev. Del svojega vsestransko uspešnega dela na področju visokega šolstva je uresničil tudi na Fakulteti za arhitekturo, na kateri je bil na podiplomskem študiju nosilec predmeta Metode in organizacija dela v znanosti. S svojim delom je zaznamoval številne učitelje, ki danes nadaljujejo njegovo delo. Po upokojitvi mu je bil podeljen naziv zaslužni profesor Univerze v Ljubljani.

Profesor dr. Miroslav Kališnik je bil glavni urednik Zdravstvenega vestnika in pri tem pripomogel k razvoju slovenskega medicinskega izražanja. Pomemben prispevek prof. dr. Miroslava Kališnika je tudi pri organizacijskem, strokovnomedicinskem in leksikografskem vodenju uredništva Slovenskega medicinskega slovarja.

Leta 1996 je bil med ustanovnimi člani Slovenskega društva za visokošolsko didaktiko. Društvo mu je leta 2001 podelilo odličje SOVA za zasluge na področju razvijanja pedagoške odličnosti v visokošolskem izobraževanju. Sodeloval je pri timskem izvajanju številnih seminarjev iz visokošolske didaktike. Bil je predsednik Prirodoslovnega društva

Slovenije in pri tem predvsem spodbujal razvoj naravoslovne kulture, zlasti med mladino. Prirodoslovno društvo ga je leta 1975 imenovalo za častnega člana, za sodelovanje pri Proteusu pa je leta 1986 prejel Grošljevo nagrado. Dvanajst let je sodeloval v Republiški maturitetni komisiji, pri tem pa kot član in pozneje kot konzulent za vprašanja maturitetnega ocenjevanja pomembno prispeval pri pripravi, uvajanju in izpopolnjevanju splošne mature.

Lucia Barei - nagrada za življenjsko delo v zamejskem šolstvu

Nagrajenka je življenje posvetila slovenskemu šolstvu na Tržaškem. Po diplomi je stopila na poklicno pot učiteljice na slovenskih osnovnih šolah didaktičnega ravnateljstva na Opčinah pri Trstu. Poučevala je do leta 1981, po tem letu pa se je posvetila ravnateljevanju. Najprej je vodila didaktično ravnateljstvo na Občinah, od leta 1982/83 pa je vodila vsa slovenska didaktična ravnateljstva na Tržaškem. Leta 1991 je nastopila službo nadzornice slovenskih osnovnih šol, opravljala pa je tudi naloge nadzornice za srednje in višje srednje šole in bila tako 15 let edina nadzornica za slovenske šole na Tržaškem in Goriškem.

Poleg opravljanja zahtevnih rednih službenih opravil je nagrajenka nase prevzela tudi veliko načrtovalnega in razvojnega dela, ki je segalo od članstva v natečajnih in visokih meddržavnih komisijah do organiziranja in izvajanja stalnega strokovnega spopolnjevanja slovenskih učiteljev in učiteljic v Italiji ter vodenja delovnih skupin za pripravo učbenikov in revizijo slovenske šolske mreže.

Leta 2002 jo je Minister za šolstvo Republike Italije na podlagi zakona o globalni zaščiti Slovencev v Italiji imenoval za prvo vodjo Urada za slovenske šole. Novemu uradu je nagrajenka uspešno zagotovila dejanske pristojnosti; kot vodja je morala poskrbeti za evidenco zaposlenih v slovenskem šolstvu, za odnose z univerzo, za pripravo državnih izpitov, za prilagoditev učnih načrtov specifičnim potrebam slovenskih šol in za drugo

infrastrukturo v povezavi s šolstvom. Še posebej se je angažirala pri postopku poddržavljenja dvojezične osnovne šole in vrtca v Špetru.

S svojim delom kot ravnateljica, nadzornica in vodja Urada za slovenske šole je nagrajenka v zadnjih treh desetletjih odločilno zaznamovala razvoj slovenskega šolstva v Italiji. Kljub težavam in okoliščinam, ki slovenskemu šolstvu niso bile zmeraj naklonjene, je vztrajno in dosledno zagovarjala ustavne in zakonske pravice slovenskih otrok, da se izražajo v svojem prvem jeziku. Na uspešnost njenega dela kažejo mdr. tudi podatki o večletnem povečevanju vpisa na slovenske šole, nova organiziranost šolstva pa že daje prve sadove.

IGOR ŠTUHEC – nagrada za življenjsko delo v glasbenem šolstvu

Igor Štuhec, pedagog in skladatelj, se je rodil leta 1932 v naselju Kremberk v Sveti Ani pri Mariboru v učiteljski družini. Že kot predšolski otrok se je začel učiti violine, kasneje pa tudi klavirja. Diplomiral je iz kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu prof. Matije Bravničarja ter se kasneje izpopolnjeval na dunajski visoki šoli za glasbo in gledališko umetnost ter v Darmstadt.

Kot tenkočuten pedagog je poučeval klavir in glasbenoteoretske predmete na različnih slovenskih glasbenih šolah, bil korepetitor pri baletu na baletni šoli, poučeval glasbeno oblikoslovje in harmonsko analizo na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani. Največji del svojega pedagoškega dela je opravil na Srednji vzgojiteljski šoli v Ljubljani ter na pedagoški fakulteti. Vzgojil je lepo število učencev, ki so kasneje uspešno delovali na glasbenem področju. Z obsežnim kompozicijskim znanjem in različnimi prijemi je pri učencih vzbujal ustvarjalni navdih in jih seznanjal z glasbenimi oblikovnimi zakonitostmi ter harmonskim mišljenjem. Na njegovem pedagoškem področju posebno mesto zavzema umetniška dejavnost. Med drugim je uspešno vodil deklški pevski zbor na Srednji vzgojiteljski šoli v Ljubljani (1973–1984), s katerim je prejel različna priznanja.

Opus glasbenih stvaritev Igorja Štuheca je velik in pester. Obsega orkestralne kompozicije, komorna dela za najrazličnejše inštrumentalne in vokalno-inštrumentalne zasedbe, skladbe za solistične inštrumente, med katerimi vodilno mesto zaseda klavir, ter vokalne skladbe – samospeve in zборе ter številne skladbice za mladino in otroke. Kot skladatelj je sodeloval pri izdajanju pesmaric na področju glasbenega ustvarjanja za otroke in uglasbil kar nekaj pesmi na besedila priznanih slovenskih pesnikov. Velik del njegovega opusa, namenjenega mladim, so številne priredbe slovenskih ljudskih pesmi za različne glasbene sestave.

Njegove bogate pedagoške izkušnje na področju glasbenega in splošnega šolstva so mu nudile ustvarjalni navdih ter posluš za potrebe vzgojiteljev v vrtcih in učiteljev glasbe v šolah. S pedagoško zavzetostjo in kakovostjo svojega glasbenega opusa jim je omogočil bogato ustvarjalno ter poustvarjalno delo. Didaktična gradiva vabijo učence in dijake k aktivni in ustvarjalni udeležbi pri glasbenih dejavnostih ter vodijo v razvoj glasbenih sposobnosti, spretnosti in znanj. Igor Štuhec se nam v svojih delih za otroke in mladino razkriva kot odličen poznavalec raznovrstnih didaktičnih prijemov pri spodbujanju socialnega, kognitivnega in motoričnega razvoja otrok ter mladostnikov.